

Žal. úřad ani na zvláštní výzvu nepředložil správních spisů ani nijak nezaujal stanoviska k údajům ve stížnosti obsaženým, nss musil tedy vycházeti z předpokladů, že údaje stížnosti, jejíž obsah byl žal. úřadu sdělen a nebyl jím popřen, odpovídají obsahu správních spisů a musil svému rozhodnutí za základ položití jednak obsah nař. rozhodnutí stranou předloženého jednak stížnost s přílohami.

Stížnost tvrdí, že nař. rozhodnutí odporuje zákonu, ježto na dopis dosavadního nájemce ze dne 12. srpna 1922 nelze pozíratí jinak než na výpověď a st-l výpověď tu přijal dávno před tím, než obdržel zajišťovací výměr.

Nss shledal námitku důvodnou:

Dopisem ze dne 12. června 1922, k poštovní dopravě odevzdaným dne 12. srpna 1922, oznámil nájemce inž. M. st-li, že byl přeložen služebně do H. K., že tam odjede začátkem měsíce září 1922 a že si byt, který dosud obýval, ponechá nadále — svolí-li st-l — jeho sestra, aby st-l tedy byt převedl na její jméno; vzhledem k tomu, že ona nemůže celý byt využítkovati, že slíbil nájemce část bytu inž. H. a že žádá o odpověď, zda hodlá st-l jeho žádosti vyhověti.

Tímto dopisem — oznámiv ve lhůtě výpovědní st-li, že opouští následkem služebního přeložení v září 1922 byt — projevil inž. M. úmysl, že nehodlá sám setrvati v nájemním poměru, čehož je dalším důkazem, že v témže dopisu žádal, aby majitel domu přenechal byt, dosud jím užívaný osobě třetí, t. j., aby založen byl nájemní poměr mezi vlastníkem domu a osobou třetí.

§ 13 cit. zákona, jenž opravňuje úřady, aby byty obývané státními zaměstnanci a uprázdněné tím, že zaměstnanec byl služebně přeložen do jiné obce, zajistily státním zaměstnancům jiným, jež úřad označí, předpokládá, že vlastníku domu dodáno bylo rozhodnutí úřadu o zajištění bytu dříve, než obdržel výpověď z bytu.

Žal. úřad nepokládá dopis ze dne 12. srpna 1922 za výpověď, vycházel ze skutkového předpokladu, že podmínka, již stanoví cit. § 13 pro právní účinnost výroku zajišťujícího, v daném případě jest splněna. Toto skutkové zjištění odporuje však dle shora vyličeného stavu věci obsahu podání ze dne 12. srpna 1922.

Je-li však zmíněný přípis považovati za výpověď, jež byla majiteli domu dána a jím přijata dříve, než nabyl zákon ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. vůbec platnosti, odporuje nař. rozhodnutí zákonu a bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 2149.

Řízení před nss-em. — Policejní řízení trestní: Jest podstatnou vadou řízení, není-li ani z rozhodnutí ani ze spisů zřejmo, ve kterém konkrétním jednání spatřovaly úřady trestní nález vyslovivší skutkovou podstatu trestného činu, a brání-li nedostatek ten nss-u v posouzení důvodnosti stížnosti.

(Nález ze dne 27. března 1923 č. 5110).

Věc: Kašpar P. v O.-H. proti zemské správě politické v Brně o přestupek živnostenského řádu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrzen byl v pořadí instančním trestní nález městské rady v Olomouci z 18. dubna 1921, jímž byla st-li uložena pro přestupek Šu 100 živn. ř., spáchaný zlým nakládáním s učni, peněžitá pokuta 200 K, pro případ nedobytnosti trest vězení 20 dnů.

K stížnosti na rozhodnutí zsp-é podané nss rozhodnutí to zrušil podle Šu 6 zák. o ss, ježto ani z rozhodnutí I. ani z rozhodnutí II. st-lice ani ze správních spisů není zřejmo, v kterém konkrétním jednání st-lově úřady spatřovaly skutkovou podstatu trestného činu st-li za vinu kladeného, ani na kterých okolnostech založily svůj závěr, že st-l překročil svým jednáním meze otcovské kázně, jemu vůči učedníkům po rozumu §§ 99 a 100 živn. ř. příslušející. Tato neúplnost nař. rozhodnutí i předcházejícího správního řízení učinila soudu nemožným, aby přezkoumal po stránce právní, zdali žal. úřad posuzoval skutkovou podstatu přestupku, jímž st-l byl uznán vinným, ve shodě se zákonem, po stránce skutkové pak, zdali skutkové předpoklady nař. rozhodnutí byly zjištěny způsobem vyhovujícím zásadám řízení správního. Zejména také nemohl nss z uvedené příčiny posouditi důvodnost námitky st-logy, že přestupek, pro nějž byl potrestán, byl v době zahájení trestního řízení již promlčen. Musil proto soud ve vytčené neúplnosti rozhodnutí, pokud se týče správního řízení, spatřovati podstatnou vadu ve smyslu uvedeného předpisu zákona o ss a nař. rozhodnutí zrušiti.

Č. 2150.

Úrazové pojištění děln.: I. V podniku »nájem hôtelu«, ve kterém se — třeba v míře malé — avšak jako součásti provozovny užívá motoru hnaného elementární silou, podléhají všichni dělníci, učňové a výkonní úředníci povinnému pojištění úrazovému. — II. Výrok o počátku pojistné povinnosti sám o sobě neprejudikuje otázce, od kdy má podnikatel platiti příspěvky.

(Nález ze dne 27. března 1923 č. 5111).

Věc: Bohdan P. ve V. proti ministerstvu soc. péče (za zúčastněnou stranu Úrazovou pojišťovnu dělnickou v Praze právní koncipista Dr. V. Mazánek) stran pojistné povinnosti úrazové.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem úrazové pojišťovny dělnické pro Čechy v Praze z 19. ledna 1921 byl podnik nájem hotelu »U bílého beránka« Bohdana P. v K. uznán pojištěním povinným a podle nařízení býv. min. vnitra ze dne 6. července 1914 č. 143 ř. z. od 1. ledna 1910 dle titulu 469 b) »hotely a hostince« zařaden do nebezpečenské třídy I. a do procenta nebezpečenského 6 s tím, že všichni dělníci, učňové a výkonní úředníci v tomto podniku zaměstnaní jsou od roku 1910 pojištěni proti následkům úrazu.